

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 240)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

SAU, Alm. del - bilag 104 (Løbenr. 4179)
ERU, Alm. del - bilag 141 (Løbenr. 4213)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	22. november 1999

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 26. november 1999 - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 29. november 1999 - fremsendes vedlagt Økonomiministeriets notat vedrørende punkterne 2, 3, 6 og 8, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 26. november 1999 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 29. november 1999

**Dagsordenspunkt 1: Forberedelse af mødet i Det Europæiske Råd i
Helsinki**

Nyt notat

a. Koordination af den økonomiske politik

Baggrund

Det Europæiske Råd i Wien i december 1998 lagde vægt på vigtigheden af en styrket økonomisk-politisk samordning i ØMU'ens tredje fase. Det Europæiske Råd gav derfor ECOFIN-rådet mandat til at udarbejde en rapport til Det Europæiske

Råd i Helsingfors i december 1999, der vurderer samarbejdet om den økonomiske politik i tredje fase af ØMU'en.

Formål

På mødet i ECOFIN den 29. november 1999 ventes en sidste drøftelse af det foreliggende udkast til rapport om økonomisk-politisk samarbejde med henblik på at sende den til Det Europæiske Råd i Helsingfors.

Indhold

Rapporten indeholder en gennemgang af principperne for samarbejde om den økonomiske politik i ØMU, en beskrivelse af de hidtidige erfaringer samt forslag til hvorledes samarbejdet kan gøres mere effektivt og åbent.

Rapporten konstaterer, at de eksisterende procedurer i forbindelse med samarbejdet om den økonomiske politik er tilstrækkelige, men at der bl.a. er behov for en

effektivisering af de eksisterende procedurer og deres indbyrdes afhængighed.

Hvad angår effektiviteten af samarbejdet foreslås fremskridt på 4 områder:

? Øget gensidig forståelse for den økonomiske udvikling, herunder fortsætte udarbejdelsen og præsentationen af nøglestatistikker både på nationalt plan og fællesskabsniveau

? Øge effektiviteten og sammenhængen mellem procedurerne i relation til samarbejdet om den økonomiske politik. Der foreslås:

?

3. Øget fokus på gennemførelsen af de overordnede retningslinier for de økonomiske politikker.

4. En mere striks efterlevelse af adfærdskodeks for format og indhold i stabilitets- og konvergensprogrammerne

? afleveringen af den årlige opdatering af programmerne sker samtidig med eller lige efter vedtagelsen af de årlige budgetforslag

? bredere beskrivelse i programmerne af de offentlige finanser og mere vægt på mellem- og langsigtede emner

? sikre konsistens mellem målene for finanspolitikken i de landespecifikke anbefalinger i de overordnede retningslinier og de mål, der er nævnt i Rådets vurdering af stabilitets- og konvergensprogrammerne

5. Øget fokus på god praksis i forbindelse med gennemførelse af økonomiske reformer i medlemslandene

? ECOFIN definerer hvert år prioritetsområder, som vil blive undersøgt yderligere

? mere grundig overvågning af gennemførelsen af de landespecifikke anbefalinger i de overordnede retningslinier for de økonomiske politikker

6. Øget samspil mellem de overordnede retningslinier for de økonomiske politikker og retningslinierne for beskæftigelse kan skabes gennem en mere målrettet fokus på arbejdsmarkedsrelaterede emner i retningslinierne for beskæftigelse

1. En forstærket makroøkonomisk dialog om den økonomiske situation og betingelserne for et velfungerende policy-mix

? Øget fokus på regelmæssig overvågning af den økonomiske udvikling og medlemslandenes nationale politikker inden for rammerne af den multilaterale overvågning. Især vil gennemførelsen af de overordnede retningslinier for de økonomiske politikker blive fulgt på basis af en Kommissionsrapport. Rådet vil være parat til - hvis det skulle blive nødvendigt - at tage henstillingsinstrumentet i traktatens artikel 99 (4) i brug og om nødvendigt offentliggøre dem.

? Sikre et bedre samspil i forhold til aktiviteterne i de øvrige ministerråd, herunder Rådet for Indre Marked og Rådet af arbejds- og socialministre.

? Det tilkendes i rapporten, at euro-11 gruppen ønsker et styrket samarbejde med henblik på at uddybe deres drøftelser af emner relateret til deres fælles ansvar for den fælles valuta.

? Øget gennemsigtighed for herigennem bl.a. at skabe en opmærksomhed og forståelse for politikkoordination. Det er vurderingen, at øget information og dialog med de nationale parlamenter om de overordnede retningslinier for de økonomiske politikker kan være nyttig.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser:

Rapporten har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten om økonomisk-politisk samarbejde sigter mod at forbedre de eksisterende procedurer til samordning og koordination af medlemslandenes økonomiske politikker, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten, herunder de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, og stabilitets- og vækstpagten.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har modtaget notat vedrørende sagen forud for ECOFIN-rådsmødet den 8. november 1999.

b. Beskæftigelse

b.

b. a. Forslag til Beskæftigelsesretningslinier for 2000 (KOM (99)441) Udkast til fælles rapport om beskæftigelse (KOM (99)1386)

c. Kommissionens henstilling vedrørende Rådets henstillinger om implementeringen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM (99)445)

Punktet om beskæftigelse som led i forberedelsen af Det Europæiske Råd i Helsinki er på dagsordenen den 29. november 1999 for såvel ECOFIN, Rådsmødet (arbejds- og socialministre) samt det fælles Rådsmøde for ECOFIN og arbejds- og socialministre.

c. Styrket skattepolitisk samarbejde

Det Europæiske Råd i Helsinki den 10. - 11. december 1999 skal modtage en fremskridtsrapport fra ECOFIN om styrket skattepolitisk samarbejde.

Baggrunden for arbejdet er, at den fælles valuta øger gennemsigtigheden på det indre marked samt øger mulighederne for konkurrence og effektivitet. Gennemsigtigheden vil også fremhæve virkningerne af de tilbageværende forvriddinger, herunder vedr. skattesystemerne. ECOFIN vedtog den 1. december 1997 rådskonklusioner om:

1. adfærdskodeks for erhvervsbeskatning
2. direktivforslag om beskatning af renter fra opsparing samt
3. direktivforslag om rente/royaltybetalinger mellem selskaber i forskellige EU-lande.

ECOFIN har forelagt rapporter om disse tre punkter samt om energibeskatning for Det Europæiske Råd i Wien og i Köln. Rådet har anmodet om en ny rapport til dets møde i Helsinki.

Hver af de fire punkter behandles i øvrigt på ECOFIN-mødet den 29. november 1999. Der henvises derfor til de respektive notater.

a. Svigbekæmpelse

Baggrund og indhold

Kommissionens forventes at præsentere den 10. årsrapport om svig, der vedrører året 1998. Rapporten ventes at indeholde en redegørelse for omfanget af svig og uregelmæssigheder i forbindelse med såvel udgifts- som indtægtssiden af EU's budget. Herudover ventes rapporten at følge op på det arbejdsprogram for svigbekæmpelse i 1998/1999, som den daværende Kommission vedtog den 6. maj 1998 i forbindelse med fremlæggelsen af den 9. årsrapport om svig, der vedrørte året 1997.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Idet rapporten endnu ikke foreligger er det ikke muligt at oplyse, hvorvidt Kommissionen har vurderet sagen i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

a. Programmet for effektiv finansforvaltning i EU (SEM 2000) - Rapport fra Kommissionen

Baggrund:

Kommissionens forventes at præsentere en fremskridtsrapport vedrørende Programmet for Sund Finansforvaltning i EU (SEM 2000). Programmet blev fremlagt af Kommissionen i 1995 og inddeltes i tre faser. Den igangværende tredje fase omfatter en styrkelse af samarbejdet mellem Kommissionen og medlemslandene vedrørende administration og kontrol.

SEM 2000 blev senest drøftet på rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 25. maj 1999. I konklusionerne fra rådsmødet opfordres den nye Kommission til at videreføre arbejdet med SEM 2000.

Formål og indhold:

Fremskridtsrapporten ventes at indeholde en redegørelse for mødet i den særlige SEM 2000- gruppe den 22. november 1999 såvel som for den nye Kommissions hensigter vedrørende videreførelse af programmet.

Det forventes, at Kommissionen i rapporten vil bekræfte, at den vil videreføre arbejdet i SEM 2000-gruppen, hvis hovedopgave fortsat vil være at rådgive om forbedringer indenfor områder med delt forvaltning. Kommissionen ventes tillige at tilkendegive i rapporten, at erfaringerne fra SEM 2000-arbejdet vil blive inddraget i arbejdet med det overordnede reformprogram, som Kommissionen vil fremlægge i februar 2000, og hvori forbedringer af finansforvaltningen vil være et vigtigt element.

Endvidere forventes rapporten at indeholde en redegørelse for en række fremskridt i det løbende SEM 2000-arbejde, herunder spørgsmål vedr. delt forvaltning i lyset af bl.a. anbefalingerne i den anden rapport fra den uafhængige vismandsgruppe om reformer i Kommissionen, Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1998 og den dertil knyttede discharge-procedure, samarbejdet med kandidatlandene om finansforvaltning og kontrol, gennemskrivningen af finansforordningen samt andre svigrelaterede emner.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Idet rapporten endnu ikke foreligger er det ikke muligt at oplyse, hvorvidt Kommissionen har vurderet sagen i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har senest modtaget notat om SEM 2000 forud for rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 25. maj 1999.

10. kontor

Aktuelt notat til Folketingets Europaudvalg

vedr. ECOFIN den 29. november 1999

DAGSORDENSPUNKT 2: SKATTEPAKKEN

Revideret notat

Resumé

På ECOFIN den 1. december 1997 vedtog EU-landene en skattepakke, der omfatter adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, beskatning af opsparing og beskatning af renter/royalties.

Punktet er sat på dagsordenen for ECOFIN den 29. november 1999 for, at Rådet kan godkende en rapport om adfærdskodeksen og vedtage de to direktivforslag. Rådet vil rapportere herom til Det Europæiske Råd i Helsinki.

Adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning er en politisk aftale om, at et EU-land ikke må have særregler om skattebegunstigelse, der er målrettet til at tiltrække udenlandske investeringer og derfor isoleret fra den indenlandske økonomi. ECOFIN skal godkende en rapport fra en adfærdskodeks-gruppe, som har undersøgt EU-landenes nuværende skatteordninger, der kan være omfattet af kodeksen, og vurderet, hvilke der skal ophæves .

ECOFIN skal tage stilling til et direktivforslag om beskatning af opsparing. Forslaget har til formål at begrænse fysiske personers muligheder for skatteundgåelse ved at placere deres opsparing i banker i et andet EU-land og undlade at oplyse kapitalindkomsten til skattemyndighederne i deres bopælsland.

ECOFIN skal tage stilling til et direktivforslag om den skattemæssige behandling af renter og royalties, som betales mellem direkte forbundne selskaber i to EU-lande. Efter forslaget skal det land, hvorfra betalingen stammer, undlade at opkræve kildeskat, når betalingen beskattes i det andet land, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende

A) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

1. Baggrund og indhold

Den 1. december 1997 vedtog EU-landene en politisk aftale med en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning. Efter kodeksen må et EU-land ikke have særregler om skattebegunstigelse, der er målrettet til at tiltrække udenlandske investeringer og derfor isoleret fra den indenlandske økonomi. EU-landene må ikke indføre ny ordninger, der er dækket af kodeksen, og de skal hurtigst muligt ophæve allerede eksisterende ordninger, der er dækket af kodeksen.

Der er nærmere redegjort for adfærdskodeksens indhold i notater af 6. oktober og 21. november 1997 til Europaudvalget.

ECOFIN har nedsat en adfærdskodeks-gruppe, som har undersøgt EU-landenes nuværende skatteordninger, der kan være omfattet af kodeksen, og vurderet, hvilke der skal ophæves.

Adfærdskodeks-gruppen har nu udarbejdet en rapport, som forelægges for ECOFIN.

Der er ikke enighed i gruppen om bedømmelsen af alle ordninger, som gruppen har undersøgt.

40 ordninger i EU-landene samt 26 ordninger i afhængige og associerede områder vurderes at være i strid med kodeksen og skal derfor ophæves. 8 lande, herunder Danmark, har imidlertid erklæret sig uenig i, at deres konkrete ordninger er bedømt som i strid med kodeksen. Desuden mener 2 lande, at flere ordninger end de i rapporten nævnte er i strid med kodeksen. Danmark har en ordning medtaget i rapporten.

Adfærdskodeks-gruppens flertal har bedømt de danske holdningregler som i strid med kodeksen. Begrundelsen er, at reglerne fritager et dansk moderselskab for beskatning af udbytter fra et udenlandsk datterselskab, selv når datterselskabet er beliggende i et lavskatte-land (dog undtaget, hvis datterselskabet udfører finansielle aktiviteter).

Danmark har erklæret sig uenig i denne bedømmelse. Danmark mener som udgangspunkt, at reglerne ikke er omfattet af kodeksen, fordi kodeksen forbyder, at et land har en lavere beskatning på et område i forhold til den generelle beskatning, og at denne ordning på en eller anden måde er afgrænset i forhold til landets egen beskatning. De danske holdingregler er helt generelle. Et dansk moderselskab beskattes af udbytter fra dets udenlandske datterselskab på nøjagtig samme måde, som et dansk moderselskab beskattes af udbytter fra dets danske datterselskab.

For det andet er Danmark ikke enig i, at reglerne har skadelige virkninger. Skattefritagelsen for udbytter fra et datterselskab i et lavskatte-land opvejes nemlig af, at det danske moderselskab skal betale dansk skat af overskuddet i datterselskabet efter de såkaldte CFC-regler.

Danmark har tilkendegivet, at der bør være lige behandling af alle EU-lande, hvis der skal være konsekvens ved gennemførelsen af adfærdskodeksen. Andre lande har holdingregler med samme virkning som de danske, men rapporten anser ikke disse regler for at være i strid med kodeksen. De andre lande har ganske vist CFC-beskatning ligesom Danmark, men det er svært at se, at den danske CFC-beskatning skulle være mindre effektiv end de andre l andes.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke vurderet sagen i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. Imødegåelse af skadelig skattekonkurrence mellem EU-lande ses imidlertid bedst at kunne ske ved en aftale indgået af de forskellige EU-lande.

3. Virkning

Vedtagelsen af rapporten medfører, at EU-landene nu skal gennemføre en Rollback-procedure.

4. Tidligere forelæggelse

Adfærdskodeksen har tidligere været forelagt for Europaudvalget, senest 5. november 1999.

B) Beskatning af opsparing

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremsatte den 20. maj 1998 et forslag om sikring af en reel minimumsbeskatning af renteindtægter fra opsparing i Fællesskabet (KOM(1998)295).

Forslaget har til formål at begrænse fysiske personers muligheder for skatteundgåelse ved at placere deres opsparing i banker i et andet EU-land og undlade at oplyse kapitalindkomsten til skattemyndighederne i deres bopælsland.

Forslaget bygger på en sameksistens-model, så EU-landene kan bevare deres nuværende systemer for skattekontrol af indenlandske rentebetalinger, men systemerne skal udvides til også at gælde for betalinger til udlandet. Landene kan altså vælge at pålægge deres banker enten at opkræve kildeskat (kuponkat) af rentebetalinger eller at indberette rentebetalingerne til myndighederne, som giver oplysningerne til myndighederne i rentem odtagers bopælsland.

Der er nærmere redegjort for forslagets indhold i et notat af 29. maj 1998 til Europaudvalget.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke vurderet sagen i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. Beskatning af grænseoverskridende rentebetalinger i EU ses imidlertid bedst at kunne ske ved regler fastsat af fællesskabet.

3. Gældende dansk ret

Der er redegjort for gældende dansk ret i notatet af 29. maj 1998.

4. Virkning

Der er redegjort for virkningerne af en vedtagelse af forslaget i notatet af 29. maj 1998.

5. Høring

Direktivforslaget har været forelagt forskellige interesseorganisationer og større selskaber.

Nationalbanken bemærker, at direktivet kan føre til en mere ligelig behandling af indenlandske og internationale obligationsudstedelser i Europa. Internationale obligationer udstedt i Europa må forventes i stigende grad at blive administreret af betalingsagenter uden for EU, ligesom bankindsud i nogle tilfælde vil blive flyttet uden for EU. Nationalbanken bemærker, at betalingsagenterne er de eneste markedsdeltagere, der effektivt kan gennemføre en indberetning eller kildeskatteopkrævning. Nationalbanken bemærker videre, at danske internationale obligationslån er forsynet med klausuler om kompensation, såfremt Danmark indfører kildeskat på rentebetalinger ud af landet. Forslagets sameksistensmodel vil ikke udløse krav om kompensation, med mindre Danmark gennemfører direktivet ved at indføre kildeskat.

Finansrådet lægger vægt på, at gennemførelsen af direktivet ikke må stille danske pengeinstitutter ringere - herunder pålægges unødige omkostninger - end udenlandske konkurrenter. Danske pengeinstitutter har således en afgørende interesse i fortsat at kunne tiltrække udenlandske kunder.

Erhvervenes Skatteseekretariat frygter, at en vedtagelse af forslaget vil medføre praktiske og økonomiske problemer, der ikke står i et rimeligt forhold til, hvad der opnås. Det nævnes, at en foreløbig kildeskat, der skal fungere sammen med beskatningen i kreditors bopælsstat, må forudses at give betydelige administrative problemer. Sekretariatet peger på, at direktivet kan medføre en skærpet beskatning i de tilfælde, hvor der i dag ikke må opkræves kildeskat efter en overenskomst, og hvor der i fremtiden skal opkræves kildeskat efter direktivet, men uden mulighed for credit (fx på grund af underskud i bopælsstaten).

Nationalbanken bemærker, at udvidelsen af rentedefinitionen til også at omfatte kursgevinster giver problemer, når værdipapirer handles mellem fysiske personer i lande med forskellig fremgangsmåde, og når papirer handles mellem fysiske personer og fx selskaber. Finansrådet peger på, at udvidelsen giver problemer, når værdipapirer flyttes mellem depoter i forskellige pengeinstitutter. Realkreditrådet foreslår, at udvidelsen af rentedefinitionen udgår.

Finansrådet er betænkelig ved, at Eurobonds er omfattet af det foreslåede direktiv.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer er også betænkelig ved den udvidede definition af renter og nævner, at hvis direktivet vedtages med den udvidede definition og gennemføres som dansk ret, kan det opstå tvivl om, hvad rente omfatter i skatteretlig forstand. Der skal tages stilling til, om udvidelsen af rentedefinitionen skal gælde i øvrigt i skatteretten - fx for de renter, der er omfattet af begrænset skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra h.

Værdipapircentralen, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Finansrådet og Investeringsforeningsrådet ser praktiske problemer med at administrere reglen om, at kreditor kan undgå opkrævning af kildeskat ved at anmode om en attest fra skattemyndighedernes i hans bopælsstat om, at de er bekendt med rentebetalingen, og videregive attesten til betalingsagenten.

Rederiforeningen og Advokatsamfundet har ikke bemærkninger til direktivforslaget.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd støtter en hurtig vedtagelse af direktivforslaget.

6. Tidligere forelæggelse

Direktivforslaget om beskatning af opsparing har tidligere været forelagt for Europaudvalget, senest den 5. november 1999.

C) Beskatning af renter og royalties

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremsatte den 4. marts 1998 et forslag om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede virksomheder i forskellige medlemsstater (KOM(1998)67).

Forslaget har til formål at begrænse skattemæssige hindringer for samarbejde over landegrænserne. De nuværende ordninger medfører, at et foretagende i et EU-land, som modtager renter eller royalties fra et foretagende i et andet EU-land, ofte bliver udsat for administrativt besvær. Især de sydeuropæiske lande opkræver kildeskat af rente/royalty-betalinger og tilbagebetaler først senere skatten helt eller delvis efter ansøgning, hvilket giver besvær og likviditetsproblemer samt i nogle tilfælde også dobbeltbeskatning.

Det fremlagte forslag omfatter dog kun betalinger mellem direkte forbundne selskaber i to EU-lande. Efter forslaget skal det land, hvorfra betalingen stammer, undlade at opkræve kildeskat, når betalingen beskattes i det andet land, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende (efter dette lands generelle skatteregler). Grækenland og Portugal skal dog have en overgangsordning, hvorefter de fortsat kan opkræve kildeskat i 8 år efter direktivets vedtagelse.

3 år efter direktivets ikrafttrædelse skal Kommissionen redegøre for erfaringerne med direktivet og stille forslag om en eventuel udvidelse til at omfatte andre foretagender.

Der er nærmere redegjort for forslagets indhold i et notat af 7. september 1998 til Europaudvalget.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke vurderet sagen i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. Beskatning af grænseoverskridende rente- og royalty-betalinger mellem associerede selskaber i forskellige EU-lande ses imidlertid bedst at kunne ske ved regler fastsat af fællesskabet.

3. Gældende dansk ret

Der er redegjort for gældende dansk ret i notatet af 7. september 1998.

4. Virkning

Der er redegjort for virkningerne af en vedtagelse af forslaget i notatet af 7. september 1998.

5. Høring

Der er redegjort for høring i notatet af 7. september 1998.

6. Tidligere forelæggelse

Direktivforslaget har tidligere været forelagt for Europaudvalget, senest 5. november 1999.

6 ktJ. nr. 98-241-18

Notat

til mødet i Folketingets Europaudvalg den 26. november 1999 vedrørende ECOFIN den 29. november 1999

Dagsordenspunkt 3:

Energibeskatning

Nyt notat

1. Resumé

Forhandlingerne vedrørende Kommissionens forslag til et fælles energibeskatningsdirektiv fortsætter. Enkelte medlemslande er modstandere af forslaget og har endnu ikke kunne tiltræde det tyske formandskabs kompromisforslag, som vil imødekomme disse lande på en række punkter. Endvidere forventes en drøftelse af forslagets forhold til statsstøtteregele.

2. Baggrund og indhold

Kommissionen fremsatte i 1997 et forslag om et rammedirektiv for energifgifter, Kom (97) 30. Rammedirektivet skal træde i stedet for det eksisterende mineraloliedirektiv (92/81/EØF) og det forslag til et direktiv om CO₂-afgift, som Kommissionen fremlagde i 1992, men som efterfølgende ikke har nydt fremme i rådsbehandlingen.

Det gældende mineraloliedirektiv omfatter kun afgifter på mineralolieprodukter. Direktivforslaget omfatter derimod i princippet afgifter på alle former for energiprodukter. Det vil ud over mineralolie først og fremmest sige afgifter på kul, naturgas og elektricitet.

Kommissionen foreslår desuden, at de gældende obligatoriske afgiftsfritagelser for skibs- og flytrafik fjernes, så der bliver mulighed for at beskatte indenrigsfart samt på bilateral basis også udenrigsfart. Der vil endvidere efter forslaget være mulighed for at lempe afgiften for energiintensive virksomheder.

Kommissionens direktivforslag er imidlertid stødt på modstand fra visse af medlemslandenes side, hvorfor der ikke har kunnet opnås enighed om den endelige udformning af direktivet.

Det tyske formandskab fremlagde en rapport til orientering for Rådet på samlingen den 15. marts 1999. Rapporten sammenfattede medlemslandenes holdninger til direktivforslaget og beskrev, hvori de konkrete vanskeligheder i forbindelse med vedtagelsen af energibeskatningsdirektivet består, samt hvordan der evt. kan skabes løsninger herpå. Rådet bad finansgruppen fortsætte arbejdet på grundlag af rapporten.

Der blev fremlagt en statusrapport og et kompromisforslag på ØKOFIN-Rådsmødet den 25. maj 1999. På Rådsmødet fik finansgruppen mandat til at fortsætte arbejdet, og forsøge at udarbejde de videre detaljer i direktivforslaget på grundlag af det fremlagte kompromisforslag. På Det Europæiske Råd i Köln 3.-4. juni 1999 blev denne beslutning bakket op.

Forslaget blev sidst drøftet i finansgruppen den 11. november 1999. Drøftelserne var koncentreret om udestående problemer, som enkelte medlemslande har, samt forholdet mellem eventuelle lempelser til energiintensive virksomheder og statsstøtteregeleer for at sikre et fornuftigt samspil.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Af hensyn til det indre markeds funktion og for at sikre lige vilkår for erhvervslivet i hele EU bør der gælde fælles minimumssatser for energifgifter. Uden fælles minimumssatser bliver lande, der søger at opfylde målsætningerne om reduktioner af energiforbruget og de deraf følgende udledninger af CO₂, svovl osv., udsat for en urimelig konkurrence fra lande uden afgifter. Dette reducerer mulighederne for at forfølge miljø- og energipolitiske målsætninger. Tiltag på energiområdet ses derfor med fordel at kunne foretages på fællesskabsplan ved en fælles retsakt fremfor af de enkelte lande.

Kommissionen har ikke vurderet sagen i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Gældende dansk ret

I Danmark beskattes energiprodukter allerede. Den eksisterende energibeskatning hviler på følgende retsgrundlag med enkelte senere ændringer:

- I. Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter - lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998.
- II. Lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. - lovbekendtgørelse nr. 701 af 28. september 1998.
- III. Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. - lovbekendtgørelse nr. 702 af 28. september 1998.
- IV. Lov om afgift af naturgas og bygas - lovbekendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996.
- V. Lov om afgift af elektricitet - lovbekendtgørelse nr. 689 af 17. september 1998.

Den gældende energibeskatning omfatter således afgifter balanceret efter energiindholdet i olieprodukter, kul, gas og elektricitet. Hertil kommer en afgift på CO₂ ved forbrændingen af disse energiprodukter.

5. Konsekvenser

Set i forhold til dansk lovgivning vil de skitserede rammer for en europæisk energibeskatning ikke medføre tilpasninger af betydning. Danmark vil fortsat kunne anvende afgifter på kul, elektricitet, naturgas mv., selv om andre lande anvender nulsatser og overgangsordninger.

Det er ikke muligt at skønne over de nærmere lovgivningsmæssige, statsfinansielle samt erhvervsøkonomiske konsekvenser før direktivforslaget får sin endelige udformning. Af grundnotatet af 15. april 1997 fremgår forslaget betydning for ændringer i satsstruktur mv.

6. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forinden Rådsmødet den 25. maj 1999 blev kompromisforslaget den 21. maj 1999 forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg. Notat er sidst oversendt til udvalget med henblik på ECOFIN mødet den 8. november 1999, hvor der dog ikke fandt nogen drøftelse sted af forslaget.

Grundnotat vedrørende direktivforslaget er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. april 1997.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 26. november 1999 den 29. november 1999 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 29. november 1999

Nyt notat

Rapporten er endnu ikke kommet - dette bidrag til kommenteret dagsorden bygger på udkast til rapport, som er forelagt Financial Services Policy Group (FSPG).

Baggrund

Kommissionen fremlagde i maj 1999 på grundlag af drøftelserne i en departementchefgruppe - Financial Services Policy Group - en handlingsplan for det videre arbejde med lovgivningen inden for den finansielle sektor: "Meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: En handlingsplan" KOM(1999)232.

Formål

Handlingsplanen indeholder 3 strategiske målsætninger:

1) et fælles engrosmarked i EU for finansielle tjenesteydelser,

1) åbne og sikre detailmarkeder for finansielle tjenesteydelser og

2) tidssvarende forsigtighedsregler og tilsyn med finansielle virksomheder og markeder.

Inden for hver målsætning angives de forslag, som skal tænkes fremsat samt en tidsramme for, hvornår initiativet kan forventes.

Fremskridtsrapportens indhold

Kommissionen har netop fremlagt den 1. rapport om arbejdet med gennemførelsen af handlingsplanen.

På de fleste af handlingsplanens områder er der gjort fremskridt. Kommissionen nævner særligt meddelelsen om "supplerende pensionsordninger" og fremsættelsen af forslaget til ændring af hvidvaskningsdirektivet.

Kommissionen beklager, at der ikke har været tilstrækkelig politisk vilje til at løse uenigheden mellem UK og Spanien om tilsynsmyndigheders kompetence på Gibraltar. Det har derfor ikke været muligt at opnå fremskridt med vedtagelsen af direktivforslaget om "overtagelsestilbud" og forslaget om likvidation af kreditinstitutter.

Kommissionen beklager ligeledes, at der ikke er gjort fremskridt med forslaget om et europæisk aktieselskab samt 10. og 14. selskabsdirektiv.

Udskiftningen af Kommission har ligeledes forsinket et par initiativer.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Initiativerne sigter bl.a. mod at styrke det finansielle indre marked.

Statsfinansielle, samfundsøkonomiske og lovgivningsmæssige konsekvenser

Fremskridtsrapporten har ikke statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Rapporten berører i øvrigt ikke gældende dansk ret.

Folketingets Europaudvalg

Nedsættelsen af Financial Services Policy Group blev omtalt i Europaudvalget forud for Det Europæiske Råds møde i juni 1999.

Aktuelt notat til brug for mødet i Foletingets Europaudvalg den 19. november vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 29. november

Dagsordenpunkt: 8 (Kom (1998) 461 EFT C 317 s.7 og 12 af 15. oktober 1998).

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at etablere og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed samt om ændring af direktiv 77/780/EØF om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

i. nyt notat

1. Fremsættelse

Europa-Kommissionen har den 21. september 1998 fremsat et forslag til vedtagelse af

- direktiv om adgang til at etablere og udøve virksomhed som e-pengeinstitut og tilsyn med en sådan virksomhed, og
- ændring af 1. banksamordningsdirektiv (77/780/EØF).

Forslagets hjemmel er traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum. Vedtagelse efter art. 251 (kvalificeret flertal og fælles beslutningstagning med Europa-Parlamentet) (Kom (1998) 461 EFT C 317 s.7 og 12 af 15. oktober 1998).

Det økonomiske og Sociale Udvalg har afgivet udtalelse den 20. januar 1999 (CES 1281/98 fin).

Europa-Parlamentet har førstebehandlet Europa-Kommissionens forslag i perioden den 12. -16. april 1999 (dok. 7312/99).

Efter en række arbejdsgruppemøder har det finske formandskab den 28. juli 1999 fremlagt forslag til et kompromis, der er gengivet nedenfor.

2. Indhold og Formål

a. E-pengedirektivet

Forslaget vedrører adgangen til at udstede elektroniske penge (e-penge).

Forslaget har til formål at forbedre det indre marked for finansielle tjenester ved at sikre en mindsteharmonisering af reglerne især ved at indføre en EU-dækkende tilladelse for institutter, der udsteder e-penge. Det vil skabe øget retssikkerhed, og forventes derigennem at anspore nye virksomheder til at søge ind på markedet, skærpe konkurrencen og bidrage generelt til udviklingen af den elektroniske handel.

Definition af e-penge

Forslaget definerer e-penge som en pengeværdi, der er oplagret på et elektronisk medium, som er udstedt efter modtagelse af midler, der ikke kan beløbe sig til mindre end den pengeværdi, der udstedes, og som anerkendes som betalingsmiddel af andre foretagender end udstederen.

Forslaget er således begrænset til kun at omfatte e-penge, der kan anvendes hos flere forskellige modtagere, hvorfor kort, der kun kan benyttes hos et enkelt selskab, som f.eks. telefonkort, ikke vil være omfattet.

Et institut der udsteder e-penge, er begrænset til udstedelse af e-penge samt hertil tæt knyttede funktioner, såkaldte accessoriske funktioner. Det vil sige, at der skal ske udskillelse af e-penge aktiviteten, såfremt et finansielt institut eller en virksomhed ønsker, at udstede.

Forslagets nærmere indhold

Forslaget indfører et retsgrundlag, der er nødvendigt for at sikre finansiell integritet hos udstedere uden for banksektoren uden at standse udviklingen på e-engeområdet. Samtidig skal forslaget bidrage til at skabe et klima for fremme af udviklingen af dette nye betalingsmiddel i både erhvervslivets og forbrugernes interesse.

Forslaget bygger på, at udstedere af e-enge har egenkapital på mindst 2 pct. af det højeste af 2 beløb: den aktuelle værdi eller det beløb, der er fastsat for de finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb efter 6 måneder. Egenkapitalen må dog ikke være under startkapitalen på 1 mio. euro.

Dette har til formål at sikre såvel forbrugere som modtagere af e-enge, at udstedere af e-enge er solide og stabile samt til enhver tid har tilstrækkelig likviditet til at opfylde indgåede forpligtelser.

I øvrigt finder direktiverne om hvidvaskning (91/308/EØF) og konsolideret tilsyn (92/30/EØF) anvendelse på udstedere af e-enge. Ligeledes finder reglerne om gensidig anerkendelse af tjenesteydelser for så vidt angår udstedelse af e-enge anvendelse.

Af forslaget fremgår, at indehaveren af e-enge i gyldighedsperioden kan anmode ustederen af e-enge om indfrielse i sedler og mønter (genindløselighed). Betingelserne for indfrielse skal fremgå af aftalen mellem ustederen og indehaveren.

Forslaget fastslår, at der ikke er tale om indlån, hvis brugeren af e-enge straks ved indbetalingen modtager et tilsvarende beløb i form af elektroniske penge, hvorfor direktivet om indskudsgarantiordninger (94/19/EØF) ikke finder anvendelse.

Udstedere af elektroniske penge er således heller ikke undergivet de samme detaljerede regler som andre kreditinstitutter for så vidt angår solvens, placering af midler m.v.

Forslaget fastsætter, at de kompetente myndigheder mindst 2 gange årligt skal kontrollere, at såvel kapitalkrav som investeringsbegrænsningerne overholdes.

Desuden pålægges udstedere af e-enge at have en sund og forsigtig forvaltning og administrativ og regnskabsmæssig praksis samt fyldestgørende interne kontrolordninger.

Der er åbnet mulighed for, at medlemsstaterne kan undlade at pålægge udstedere af e-penge begrænsninger i aktivitetsområder, kapitalkrav samt bestemmelserne i 1. og 2. banksamordningsdirektiv, såfremt instituttets samlede finansielle forpligtelser normalt ikke overstiger 5 mio. EUR og aldrig overstiger 6. mio. EUR, eller såfremt de elektroniske penge, der udstedes, kun anerkendes som betalingsmiddel af selskaber, der er koncernforbundne med udstederen. Dette gælder ligeledes eller såfremt de elektroniske penge, der udstedes, kun anerkendes som betalingsmiddel af et begrænset antal foretagender, der klart kan identificeres ved deres tætte finansielle eller forretningsmæssige forbindelse til udstederen. Dette kan f.eks. være en fælles markedsførings- og eller distributionsordning, eller at de er beliggende på samme lokalitet eller andet begrænset lokalt område, f.eks. en banegård .

Forslaget har ligeledes til formål at ændre:

b. 1. banksamordningsdirektiv

Forslaget medfører en ændring af 1.banksamordningsdirektiv, således at institutter der udsteder e-penge defineres som kreditinstitutter, hvorved de bliver omfattet af Den Europæiske Centralbanks pengepolitiske foranstaltninger.

Institutter der udsteder e-penge underlægges bestemmelserne i 1. og 2. banksamordningsdirektiv, dog således at nogle af bestemmelserne undtages eller anvendes i mindre omfang, grundet institutternes begrænsede virkefelt.

3. Gældende dansk ret

Lov nr. 375 af 22. maj 1996 om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort indeholder den gældende danske regulering af virksomheder, som udsteder kortbaserede elektroniske penge, og som ikke er et pengeinstitut.

I medfør af lovens § 9, har Finanstilsynet udstedt bekendtgørelse nr. 182 af 6. marts 1997 om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort, som fastsætter regler for kortudstederes ansøgning om tilladelse, virksomhed, solvensprocent, placering af midler, regnskabsaflæggelse m.v.

Lov og bekendtgørelse om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort vil skulle ændres.

Såvel loven som bekendtgørelsen er opbygget efter samme principper som reglerne for pengeinstitutter. Dog er kravene væsentligt lempeligere henset til den virksomhed kortudstedere må udføre.

Minimumskapitalen for en kortudsteder i følge dansk lovgivning er 20 mio. kr., dog såfremt værdien af kort i cirkulation overstiger 200 mio. kr., 40 mio. kr.

Efter dansk lovgivning skal en kortudsteder have en solvensprocent på minimum 10. Denne beregnes som kortudsteders ansvarlige kapital sat i forhold til kortudsteders vægtede aktiver. Aktiverne vægtes efter samme principper som for pengeinstitutter.

Kortudsteder kan alene placere midler i en række opregnede yderst likvide aktiver. Herudover er der krav om, at kortudsteder har en forsvarlig likviditet.

Omfattet af loven er dog kun sådanne e-penge som er lagret på kort. Der er i Danmark givet tilladelse i henhold til loven til én kortudsteder, PBS Danmønt A/S.

Undtaget fra loven er virksomheder, som alene udsteder kort med et pålydende på 500 kr. eller mindre, såfremt værdien af den cirkulerende kortmængde er mindre end 1 mio. kr.

Der er i loven fastsat en grænse for størrelsen af udstedte kort, således, at sådanne ikke må have en højere værdi end 1.000 kr., ved genopladning dog op til 1.200 kr.

I Danmark er pengeinstitutter reguleret i henhold til bank- og sparekasseloven. Ændringerne vil ikke medføre behov for en ændring af bank- og sparekasseloven.

I. Nærhedsprincippet og proportionalitet

Kommissionen anfører at for at sikre det indre marked på området, er det nødvendigt at træffe behørig foranstaltninger til samordning og harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med sådan virksomhed.

Endvidere anføres, at man med direktivet vil kunne opnå den harmonisering, der er absolut nødvendig for at sikre gensidig anerkendelse af tilladelser til og gensidig tilsyn med udstedere af elektroniske penge, hvilket gør det muligt at udstede en fælles tilladelse, som er anerkendt overalt i Fællesskabet, og som kan sikre indehavernes tillid, og anvende det princip, at det er hjemlandet, der fører tilsyn.

Direktivet sikrer gennem artikel 7, at virksomheder, der alene har et begrænset forretningsomfang eller et begrænset geografisk område, kan undtages for direktivets bestemmelser og alene underlægges national lovgivning.

Danmark er enig i Kommissionens betragtninger.

5. Høring

Kommissionens forslag har været til høring hos Andelskasseforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Børsmæglerforeningen, Danmarks Nationalbank, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Finansieringsselskabs Forening, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Det Danske Handelskammer, Finansforbundet, Finansieringsinst ituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Firma-Pensionskasser, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Garantifonden for Danske Optioner og Futures, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, Indskydergarantifonden, Investeringsforeningsrådet, KommuneKredit, Kongeriget Danmarks Hypotekbank, Københav ns Fondsbørs, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, PBS, Realkreditrådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Dansk Pension og Forsikring, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Værdipapircentralen og Den Danske Fondsmæglerforening

Høringssvar:

Der er generelt en positiv stemning over direktivforslaget. Der er fremkommet kommentarer på følgende områder:

- ? Hvorvidt uindfriede beløb kan betragtes som indlån.
- ? En maksimumsgrænse for størrelsen af forudbetalte beløb.
- ? Størrelsen af kapitalkravet.
- ? Elektroniske penges betydning for pengepolitikken.
- ? Forbrugerbeskyttelse.
- ? Systemrisici, samt
- ? Genindløselighed.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lov og bekendtgørelse om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort vil skulle ændres.

Forslaget vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at styrke det indre marked for udstedelse af e-penge bl.a. gennem ensartet forbrugerbeskyttelse indenfor EU og skærpet konkurrence.

8. Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget.